

‘ZO BLIJ DAT HIJ VOOR CHARLOTTE HEEFT GEKOZEN’

Op 24 mei trouwt Jean-Jacques De Gucht (28) met zijn vriendin Charlotte. Tot grote tevredenheid van mama Mireille, die in haar zoon altijd al een groot charmeur heeft gezien: ‘Zelfs de vriendinnen van mijn moeder waren niet veilig voor zijn charmes’, zegt ze.

Ten huize Jean-Jacques De Gucht slaat de sfeer meteen om wanneer mama Mireille, niet voor niets politierechter van beroep, haar intrede maakt. ‘Maak nu eens tijd voor die foto’s, Jean-Jacques. *Ge zigt* juist uw vader. En geef mij dan eens een koffie, met melk, en een koekje mag ook.’ Het is duidelijk: de mannen in het gezin De Gucht mogen elders dan wel macht en invloed hebben, voor Mireille maakt dat allemaal niets uit. ‘En toch, als mensen mij vragen of ik ooit gerebelleerd heb tegen mijn ouders, moet ik hen altijd teleurstellen’, zegt Jean-Jacques. ‘Er wás gewoonweg niets om tegen te rebelleren, zo hip waren mijn ouders. Klinkt saai, hé?’

Dat moet een moeder alleszins graag horen, Mireille.

MIREILLE: Het is ook wel zo, denk ik. Wij waren misschien niet de meest aanwezige ouders tijdens hun jeugd, maar zowel Jean-Jacques als zijn broer Frédéric wisten dat ze met ons konden praten, over álles. Ik vind dat veel belangrijker dan zo’n situatie met ouders die er wel heel vaak zijn voor hun kinderen, maar die in routine leven. Nu eten, dan voor tv gaan zitten en dan gaan slapen. Daar wordt dan zelfs niet met elkaar gesproken.

JEAN-JACQUES: Als mijn ouders thuis waren, dan maakten ze tijd voor ons. En wij hadden geen geheimen. Voor de meeste dingen ging ik bij mijn moeder te rade: schoolzaken, problemen met

Het huwelijk van Jean-Jacques met Charlotte wordt twee dagen lang gevierd. Er is geen kerkelijk huwelijk, wél een lekencereemonie.

HUWELIJK VAN HAAR ZOON **JEAN-JACQUES**

Mama Mireille over haar zoon: 'Hij is een echte charmeur. En da's goed, hé. Veel vrouwen hebben dat graag.'

meisjes, noem maar op. Ook als het iets heel ergs was, ging ik eerst naar haar. Zij ving de eerste schok op en dan regelde zij het wel met papa. (lacht)

De zalvende mama en de harde papa, moeten we het zo zien?

JEAN-JACQUES: Nu ik erover nadenk... zelfs dat niet. Mijn papa is één keer meegegaan naar een oudercontact op school en het was meteen de laatste keer.

MIREILLE: Ja, zég, hij had altijd de neiging om zijn zoon te be-

schermen, ook als hij in de fout was en slechte punten haalde op vakken die hem normaal gezien wel zouden moeten interesseren. Hij herkende zichzelf te veel in Jean-Jacques, denk ik. Waardoor ik uiteindelijk toch wel de strengste zal geweest zijn.

Zondag is het Moederdag. Hebben jullie dan vaste rituelen?

JEAN-JACQUES: Zoals elk jaar zal ik er staan, zondag, met een boeketje bloemen in de hand. Zonder groen erin, liefst rozen, en liefst

Een vierjarige Jean-Jacques en zijn mama op skivakantie.

lange stengels. Ge ziet, mijn mama is geen moeilijke, hé.

MIREILLE: Ik heb dat gewoon niet graag, van die kunstmatige boeketten met al dat groen erin.

Frédéric, de oudste zoon, verbleef de jongste jaren in New York. Zal hij er nu wel nog eens bij zijn?

MIREILLE: Ja, hij is sinds kort weer in het land. Hij heeft daar lange tijd gewerkt, maar zijn opdracht is afgerond en hij heeft nu een nieuw project in België. Voorlopig woont hij weer bij ons, trouwens. Het wordt dus best gezellig, met het hele gezin nog eens bij elkaar.

Is Jean-Jacques een mama's kindje?

JEAN-JACQUES: Die rol is toch eerder weggelegd voor Frédéric, denk ik.

MIREILLE: 't Is nogal een strijd tussen jullie twee. (lacht)

Anders geformuleerd, dan.

Zeggen jullie vaak dat jullie elkaar graag zien?

MIREILLE: O, Jean-Jacques heeft daar geen probleem mee, hoor. Hij uit zijn emoties makkelijk.

JEAN-JACQUES: Ik doe dat, ja. Maar nu ook niet te veel, want als je dat elke dag zegt, verliest het zijn waarde, vind ik.

Het gezin De Gucht gaat dus echt wel warm met elkaar om?

JEAN-JACQUES: Tuurlijk. Kijk, nu zitten we in een fantastische periode, vind ik. Die strikte ouder-kindrelatie is er niet meer, en mama en papa zijn jong genoeg om samen van alles te doen. Als mama in Aalst is, kan ik gerust met haar iets gaan drinken of eten. In de zomer gaan we samen op verlof, we skiën met het gezin.

MIREILLE: Alhoewel ze beiden al enkele jaren niet meer thuis wonen, is het contact er niet minder om geworden. En dat doet mij wel plezier. Als we in Italië zitten, bijvoorbeeld, is er altijd één week dat de kinderen erbij zijn en dan mogen ze ook al hun vrienden en vriendinnen uitnodigen. Da's een bende, ik kan het u verzekeren. Dan worden ze gestapeld als het ware. Ik kook, én ik kan ook nog eens met jonge mensen omgaan. **Ben jij ooit ongerust geweest, Mireille, over de richting die jouw zoon aan het ingaan was?**

MIREILLE: Niet echt. Alleen zijn schoolwerk, dat was soms een probleem, maar ik wist wel dat het zou beteren eens hij aan de universiteit iets zou vinden wat hem interesseerde. Ik was zelf niet anders. Alleen over het verkeer heb ik me vaak zorgen gemaakt. Jean-Jacques die met de fiets van Berlare naar Aalst reed. (huilt) Of erger, toen hij vanaf zijn zestiende met een brommertje rondreed. Verschrikkelijk.

JEAN-JACQUES: Toen ging er geen dag voorbij of mama vertelde mij wel van naaldje tot draadje het ▶

► verhaal van een motorongeval dat ze als politierechter had behandeld. 'En dat was niet de schuld van die motorrijder, hé', voegde ze er dan aan toe. Plezant hoor, om dat keer op keer op je boterham te krijgen.

Een opgefokt brommertje op de oprit bij jullie thuis, dat was dan geen goed idee, wellicht?

JEAN-JACQUES: Euhm, laten we zeggen dat dat onze relatie niet veel goed had gedaan.

Liet jij je gelden als het over de vriendinnetjes van Jean-Jacques ging?

MIREILLE: Ik had mij daar niet mee te moeien. Ik leerde al die meisjes kennen, en ze leken mij allemaal wel oké. Langs de andere kant ging ik er toch wel elke keer van uit dat hij wel verschillende vriendinnetjes zou hebben alvorens zijn beslissing te maken.

JEAN-JACQUES: Zég, dat klinkt hier alsof het er zo veel zijn geweest.

MIREILLE: Er zijn er toch wat over de vloer geweest bij ons, niet?

En dat voor iemand die naar eigen zeggen toch vooral schuchter was als jonge kerel.

JEAN-JACQUES: Ik ben het nu nog, eerlijk gezegd. Voor een grote menigte spreken, dat gaat ondertussen, maar vroeger was dat echt mijn ding niet.

MIREILLE: Ja, maar met meisjes was dat toch anders. Jean-Jacques is altijd een echte char-

'Met de meeste problemen ging ik eerst naar mama', zegt Jean-Jacques. 'Zij ving de eerste schok op en dan regelde ze het wel met papa.'

MIREILLE

'Kleinkinderen mógen, maar ik wil er geen verplichtingen bij. Die heb ik al genoeg'

meur geweest. En da's goed hé, er zijn nog altijd veel vrouwen die dat graag hebben. Ja, Jean-Jacques heeft een bijzonder oog voor mooie vrouwen.

Vertel.

MIREILLE: Welja, als we ergens op straat liepen, dan was hij altijd degene die mij even aanstootte als hij 'iets' gezien had. Op het strand ook tijdens vakanties, hij was misschien stil, maar hij had het allemaal gezien.

JEAN-JACQUES: Ik was toen veertien jaar, da's toch normaal.

MIREILLE: Je hebt dat altijd gehad, Jean-Jacques. Ik herinner mij nog goed zo'n verhaal toen je in het tweede of derde studiejaar zat. Tijdens de toetsen is het de gewoonte dat de juf dan zo'n beetje tussen de lessenaars loopt, hé. En onze Jean-Jacques had zo'n oog voor detail, die juf passeert hem en hij zegt haar: 'U heeft zo'n mooie kousen aan.' Ze wist even niet wat te zeggen.

JEAN-JACQUES: 't Is nu goed, hé. (lachte)

MIREILLE: Maar het is zo. Zelfs de vriendinnen van zijn grootmoeder waren niet veilig voor hem: 'O Celeste, jij maakt echt wel de beste soep van de wereld!' zei hij dan met zo'n vertederende blik.

Eind deze maand trouwt Jean-Jacques met Charlotte. Wat wordt het voor feest?

MIREILLE: Het wordt eigenlijk een tweedaagse. Ze trouwen de ene dag voor de wet, hier in Aalst, gevolgd door een receptie, en twee dagen erna is het wat intiemer. Dan komt er een leken-ceremonie, met muziek, vrienden die komen spreken. En daarna is er dan een groot dansfeest.

Dat er geen kerkelijk huwelijk komt, mag geen verrassing meer zijn.

MIREILLE: Jean-Jacques is niet gedoopt. Wij hebben hen altijd vrijzinnig opgevoed, dus dan is het maar logisch. De ouders van Charlotte hebben daar ook helemaal geen probleem mee.

Je bent duidelijk ook blij met de keuze van Jean-Jacques, hé?

MIREILLE: Hij heeft mijn goedkeuring niet nodig natuurlijk, maar ik ben inderdaad erg blij dat hij voor Charlotte heeft gekozen. Het klikte meteen tussen ons.

JEAN-JACQUES: Da's voor mij ook plezant om te zien natuurlijk, dat die twee zo goed met elkaar overweg kunnen. Ze hebben ook exact dezelfde kledingmaat, dus zelfs kleren kunnen ze onderling uitwisselen.

Een tijd geleden zei Jean-Jacques dat hij niet zeker was of jij wel klaar was om 'oma' genoemd te worden.

MIREILLE: Ik was niet klaar om naast een opa te liggen in bed, dát had ik gezegd. Maar goed, ondertussen hebben een pak vriendinnen van mij al kleinkinderen, dus ik heb wat kunnen wennen aan het idee. Het mag dus, maar dat moet zeker niet het eerste jaar na het huwelijk.

JEAN-JACQUES: Ondertussen hebben Charlotte en ik wel al duidelijke waarschuwingen gekregen van onze beide ouders. Als we denken dat we de kin-

Mireille met haar zonen Jean-Jacques en Frédéric toen die nog in de lagere school zaten.

EDINGSESTEENWEG IN DENDERWINDEKE

MOET VERZEKERING VOETBALBOND KOSTEN HARTFALEN TERUGBETALEN?

deren op een vaste dag bij hen gaan brengen, dan hebben we het verkeerd. Sympathiek, hé. **Da's inderdaad duidelijk.**

MIREILLE: Ik wil er geen verplichtingen bij. Ik heb er al genoeg. Ik werk nog voltijds, ik wil op reis gaan met Karel als het kan.

Tot slot, Jean-Jacques, na dat trouwfeest wordt het bittere ernst voor jou, met de gemeenteraadsverkiezingen in aantocht.

JEAN-JACQUES: Ik ga voor het burgemeesterschap in Aalst, ja. Omdat ik ervan overtuigd ben dat er veel meer in onze stad zit dan er nu wordt uitgehaald. Aalst kan en moet veel aangenamer worden, en daar wil ik mij voor engageren. Maar makkelijke verkiezingen zullen het niet worden.

Je kan wellicht op de steun van jouw moeder rekenen?

MIREILLE: Mijn steun heeft hij. En ik zal doen waar ik goed in ben, de styling van zijn affichefoto's bijvoorbeeld, dat deed ik bij Karel ook.

Jean-Jacques met kort haar op de foto, dat zou wel opvallen.

MIREILLE: O, maar van mij mag hij gerust dat lange haar houden, hoor.

JEAN-JACQUES: Voor alle duidelijkheid: er zijn geen plannen in die richting!

■ FREDERIK VELGHE

ROBBIE BEECKMANS (36)

'Ik vind dat zeer erg, want ik heb iets gelijkaardigs meegemaakt. Mijn kruisbanden waren gescheurd. Mijn ziekenfonds heeft het grootste deel van de kosten betaald, en ik dacht dat ik mijn opleg van de Voetbalbond zou terugkrijgen. Maar ik kreeg slechts een deel terug. Hun uitleg was dat de dienst ongevallen geen echte verzekering is, maar een solidariteitsfonds. Als gevolg van die blessure moest ik nóg een keer geopereerd worden: 600 euro heeft dat mij gekost!' ■

LUDO DE MAESENEER (48)

'Natuurlijk zou die jongen verzekerd moeten zijn. Vooral omdat zo veel voetballers last krijgen van hun hart. Ik kan mij niet inbeelden dat de Belgische Voetbalbond zijn verantwoordelijkheid zou ontkopen. Mijn zoon speelde tot voor een jaar ook voetbal en liep een blessure op. Gelukkig hebben wij geen moeilijkheden gehad. Nagenoeg alles werd terugbetaald. Maar verzekeringen, die doen alles om toch maar niet te moeten betalen. Ik heb een uitstekende verzekeringsmakelaar.' ■

EDINGSE

PEGGY CAMMAERT (39)

'Mijn zoon van elf speelt bij Een-dracht Aalst en daar kan hij zijn hart laten controleren. Uiteraard zijn we daarop ingegaan. Als je al die berichten leest over sporters die iets aan hun hart krijgen... Ik vind dat verzekeringen dat moeten opnemen in hun polis. Er wordt steeds meer verwacht van sporters, geen wonder dat zo veel harten het begeven. Wat de verzekeringen betreft: ik heb ooit een beroep moeten doen op mijn brandverzekering toen mijn frigo was uitgebrand, en ze heb alles netjes terugbetaald.' ■

SABINE MAUDERS (43)

'In het geval van die 16-jarige jongen zou dat logisch zijn, want ze kunnen absoluut niet bewijzen dat hij vóór die hartaanval al gezondheidsproblemen had. Integendeel, de jongen had een hartonderzoek ondergaan en hij had nooit eerder symptomen vertoond. Verzekeringen zullen er alles aan doen om toch maar niet te moeten betalen. Dat een gerespecteerde organisatie als de Belgische Voetbalbond zich zo laat kennen, is zeer bedenkelijk.' ■ EY